

РЕШЕНИЕ

№ 62

Гр. Перник, 05.02.2015 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на трети февруари през две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия И.

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар Т.М. и с участието на прокурор Галина Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КАХД № 22 по описа за 2015 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е касационна жалба на общинска служба „Земеделие“ /ОСЗ/ гр. Перник, представлявана от пълномощника *** срещу решение № 9 от 16.10.2014 година, постановено по административно дело № 4915 по описа за 2013 година на районен съд Перник, с което е прогласено за нищожно решение № 757 от 06.08.2003 година на ОСЗ гр. Перник, както и ОСЗ гр. Перник е осъдена да заплати направените съдебни разноски в размер на 986.40 лева.

В касационната жалба са въведени основания за незаконосъобразност и неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон, отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Твърди се, че съгласно ЗСПЗЗ се възстановява правото на собственост само на собственици, като от представените по делото доказателства не се установява право на собственост на лицата, ползващи се от атакуваното съдебно решение. В случая предмет на решението е имот, който е възстановен на наследниците на ***, а не на ответниците по касационната жалба. Моли съда да отмени атакуваното първоинстанционно решение.

В проведеното съдебно заседание касаторът редовно призован се представлява от пълномощника ***, която моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд по подробно изложени доводи в касационната жалба.

В проведеното съдебно заседание ответниците по касационната жалба Е.И.Я., В.Я.Я. и Д.Я.Я. редовно призовани не се явяват,

представяват се от адвокат Д.Д. от САК, която моли съда да остави в сила решението на първоинстанционния съд, като правилно и законосъобразно. Твърди, че по реда на косвения съдебен контрол съда може да прогласи нищожността на административния акт постановен от ОСЗ гр. Перник. Претендира за присъждане на направените съдебни разноски.

Представителят на окръжна прокуратура Перник дава заключение за основателна на касационната жалба и моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд.

Административен съд Перник, касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е основателна.

С административния акт, чиято законосъобразност е била преценявана от съда в производството по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, във връзка чл. 145 и следващите от АПК на наследниците на *** е възстановено правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на с. *** върху земеделски имот – ливада, с площ от 3.922 декара, девета категория, в местността „***“, представляваща имот № *** по картата на землището.

Със съдебно решение № 9 от 16.10.2014 година, постановено по административно дело № 4915 по описа за 2013 година на районен съд Перник по жалба на Е.И.Я., В.Я.Я. и Д.Я.Я. – настоящи ответници е прогласена нищожността на решение № 757 от 06.08.2003 година на ОСЗ, с което по преписка вх.

№ 1737 от 17.04.1992 година на наследниците на *** им е възстановено правото на собственост върху ливада с площ от 3.922 декара, девета категория, в землището на с. ***, местността „***“, представляваща имот № ***. С определение от 20.11.2014 година е допълнено постановеното съдебно решение, като ОСЗ гр. Перник е осъдена да заплати на настоящите ответници направените съдебни разноски в размер на 986.40 лева.

Първоинстанционният съд е приел, че въпреки, че жалбоподателите не са били страни в административното производство по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ, доколкото са навели доводи за нищожност на издаденото решение на ОСЗ гр. Перник и за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът е длъжен да следи служебно, поради което жалбата им е допустима. Подробно съдът е изследвал валидността на обжалваното решение на ОСЗ гр. Перник и е приел, че са налице основания за нищожност на същото.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Съдебното решение на районен съд Перник е недопустимо, поради което следва да бъде обезсилено. Районният съд се е произнесъл по жалбата подадена от Е.И.Я., В.Я.Я. и Д.Я.Я. срещу решение № 757 от 06.08.2003 година на ОСЗ гр. Перник, която жалба е подадена от лица, по отношение на които не бил налице правен интерес от оспорване на издадения административен акт.

Съгласно нормата на чл. 10 и следващите от ЗСПЗЗ се възстановяват правата на собствениците или на техните наследници върху земеделските земи, които те са притежавали към момента на образуване на ТКЗС, ДЗС или други кооперативни стопанства, като ирелевантно е дали същите са били включени в блоковете на селско – стопанските организации. Правоимащите лица следва да сезират компетентния по местонахождението на недвижимите имоти административен орган по поземлена реформа със заявление по чл. 13, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, като съответната общинска служба „Земеделие“ се произнася с решение по направеното искане. Решението на административния орган се съобщава на заинтересованите лица по реда на ГПК - чл. 14, ал. 2 от ЗСПЗЗ. Законодателното решение визирано в нормата на чл. 14 ал. 3 от ЗСПЗЗ предвижда, че решенията на общинските служби по „Земеделие“ могат да се обжалват пред районния съд, който решава спора по същество. На обжалване по съдебен ред подлежат само изричните откази, с които административния орган не е удовлетворил претенцията на заинтересованите лица за реституция на собствеността. Независимо от горното в производството по чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ не може да се обжалва и позитивно решение, с което искането на заявителя е било изцяло уважено. Следва да има предвид и да се обсъди в тази връзка, че по смисъла на чл. 147 от АПК правен интерес от оспорването на един административен акт имат лицата, когато със същия се накърняват техни законни права и интереси, или респ. се създават задължения за тях.

В случая с обжалваното решение на общинска служба „Земеделие“ гр. Перник е възстановено правото на собственост на наследниците на ***. Жалбоподателите Е.И.Я., В.Я.Я. и Д.Я.Я. безспорно не са наследници на *** не са и били участници в административното производство развил се пред общинска служба „Земеделие“ гр. Перник. След като не са били участници в административното производство, с обжалваното от тях решение, не се засягат или застрашават техни права или законни интереси. Правото на съдебно оспорване на административните актове според чл. 146 от АПК, независимо от квалификацията им като индивидуални, общи или нормативни актове, принадлежи само на онези правни субекти, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от административния акт или за които той поражда задължения, т. е. необходимо е наличието на правен интерес от оспорване на административния акт. Липсата на правен интерес както се посочи по – горе е процесуална пречка по чл. 159, т. 4 от АПК за разглеждане на жалбата, независимо дали са наведени единствено доводи за нищожност на административния акт, какъвто е конкретният случай. Обстоятелството, че върху един възстановен имот жалбоподателите имат съществуващо право на собственост не обосновава правен интерес за тях от оспорването на акта, съответно не са лишени от правната възможност да предяват спор за материално право по общия гражданско – процесуален ред. Първоинстанционният съд, като не е преценил обстоятелството, че жалбоподателите нямат правен интерес от оспорване на горесцитираното

решение на общинска служба „Земеделие“ гр. Перник и е разгледал жалбата по същество, е постановил недопустим съдебен акт, който следва да бъде обезсилен, без да се разгледат останалите основания, посочени в касационната жалба. Вместо него следва да се постанови решение, с което да се остави без разглеждане жалбата на Е.И.Я. с ЕГН ***** ***, В.Я.Я. с ЕГН ***** ***, Д.Я.Я. с ЕГН ***** ***, а образуваното пред районен съд Перник производство по административно дело № 4915 по описа за 2013 година прекратено.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото следва да се остави без уважение направеното искане от процесуалния представител на ответниците по касационната жалба адвокат Д.Д. от САК за присъждане на направените съдебни разноски пред касационната инстанция.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК, настоящият касационен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОБЕЗСИЛВА като недопустимо решение № 9 от 16.10.2014 година, постановено по административно дело № 4915 по описа за 2013 година на районен съд Перник, с което е прогласено за нищожно решение № 757 от 06.08.2003 година на ОСЗ гр. Перник, както и ОСЗ гр. Перник е осъдена да заплати направените съдебни разноски в размер на 986.40 лева, **КАТО** вместо него постановява:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Е.И.Я. с ЕГН ***** ***, В.Я.Я. с ЕГН ***** ***, и Д.Я.Я. с ЕГН ***** *** срещу решение № 757 от 06.08.2003 година на ОСЗ гр. Перник.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 4915 по описа за 2013 година на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: